

[Morten Langs.]

den pågældende ikke har kendt lovene; de kan jo være vanskeligt tilgængelige, så spredte som de er.

Altså en samling af denne lovgivning. Naturligvis kan vi ikke få samlet alting sammen; der vil stadig væk være et eller andet, der må blive i lejelovgivningen eller hvor som helst, men jeg vil alligevel tro, at vi kan få et stærkere centralt afsnit frem. Det vil nok også gøre det nemmere at give, hvad jeg vil kalde den generelle overbygning. Det har jo været meget diskuteret, om en sådan generel paragraf kunne skrives og kunne udnyttes. Jeg mener, at den naturligvis ikke kan erstatte en specialiseret lovgivning, den kan ikke erstatte en lang række konkrete paragraffer, men jeg tror alligevel, at der er grund til at se med sympati på muligheden for at formulere en generel paragraf i en sådan lov af to årsager.

Den ene er, at den kan gardere os imod de huller, som disse bagmænd åbenbart er meget dygtige til finde i enhver tænkelig lov, for der må jo åbenbart være det, som i det finere sprog hedder research departments i bagmandsgruppen, så man simpelt hen sidder og gransker: nu har de dækket 4 huller, hvor er det femte? Af den grund har vi brug for en sådan lov.

Men vi har måske egentlig brug for den mere af en anden årsag. Det er jo i mange af disse bagmandssager ganske typisk, at man for at nå et ganske bestemt økonomisk mål har benyttet en lang række forskellige transaktioner, som måske endda i en række tilfælde hver for sig må bedømmes som benyttet i lovligt omfang, det skal jeg ikke afgøre, men det kunne man forestille sig. Men summen af flere lovlige aktioner kan udmærket godt give et resultat, som efter en almindelig bedømmelse må siges at være en overtrædelse og en krænkelse af loven.

Jeg er ikke i tvivl om, at en sådan kumulerende virkning af flere aktioner, hvor man benytter en bestemmelse til dens yderste grænse, i virkeligheden bringer os i ulovlighedens arme, nøjagtig ligesom med hensyn til færdselsloven, hvor man jo også kumulerer forskellige letsindigheder, som hver for sig måske ikke ville føre til en pådømmelse. Men når man samtidig begår flere forskellige fejl, ja, så karakteriseres kørslen som groft

uagtsom eller det, der er værre, og derigenem får man en dom for det.

Jeg har indtrykket af, at netop en sådan generel paragraf kan strammes sammen til bedømmelse af en række synkroniserede operationer, som har et bestemt formål, som i sin karakter er klart ulovligt, og som søges opnået ved at udnytte lovgivningen til dens yderste grænse på flere forskellige måder.

Det er i virkeligheden det beskedne bidrag, jeg vil give til spørgsmålet om lovgivningen her. Der er fremsat så mange udmærkede forslag, og jeg skal ikke gøre forsøg på at uddybe dem; der bliver en rig arbejdsmark for retsudvalget, og jeg håber, at vi meget snart vil kunne se en produktion på dette område.

Dertil kommer naturligvis spørgsmålet om de offentlige myndigheders gardering af retstilstanden på området og spørgsmålet om efterforskningen og opklaringen.

Det er politiets opgave, og jeg indrømmer, at her er vi stillet over for nogle ganske specielle politiopgaver, som har mange sære træk i sig, først og fremmest i retning af, at de er dyre. Efterforskningsarbejdet på disse områder er, så vidt jeg kan bedømme det, dyrt, det kræver en meget betydelig revisionsindsats osv. Jo bedre love vi har, jo klarere de er, jo nemmere bliver det naturligvis at etablere skyldforholdet, men jeg er stadig væk af den opfattelse — og den synes altså også at være nogenlunde generelt accepteret — at vi simpelt hen over for denne masse af ubehagelige økonomiske transaktioner må have en politiafdeling, som er specielt udrustet til at tage sig af den slags ting. Når man dér har medvirket til opklaring af to eller tre af den slags sager, indeholder den næste sag og den næste sag formodentlig så mange gentagelser, at det begynder at nærme sig en forholdsvis simpel opgave. Jeg går ud fra, at sådan som det ligger i dag, vil politiet i mange tilfælde stillet over for noget, som for de enkelte, som skal arbejde med det, til at begynde med må være sande mysterier.

Det andet område, hvor jeg tror vi må bede om en bedre medvirken fra de offentlige myndigheders side, er fogedvirksomheden. Vi har meget simpel adgang til at gøre udlæg, hvis der findes et klart retsgrundlag, men jeg tror nok, at adskilligt på det senere må have givet vore fogder en alvorlig advar-